

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. XLVIII. Causam regressus tanquam præiudicialem in primus & ante omnia tractandam esse maximè quando in conceßione pensionis adest illa clausula, Quod de nullitate dici non possit. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

purgat; vt superius fuit probatum: maximè ex æquitate Canonica, & ex obseruatione Rotæ Romanæ.

22 Quod procedit, quando Regressus petitur propter denegatam solutionem; secus autem esse credo, si Regressus peteretur propter intentatam nullitatem pensionis per possessorem beneficii, & lite pendente Pensionarius fuisset in possessione exigendi manutentus; tunc enim solutio pensionis non purgat culpam debitoris, quæ non tam consistit in denegatione solutionis, quam in impugnacione pensionis; quæ culpa non tollitur per solutionem cum protestatione admissam: inter enim duos istos casus Regressus intentari ex capite denegatæ solutionis, aut ex capite intentatæ per Titularem nullitatis, non modica est differentia; vt aduertit Lotter, *de re benef. lib. 1. quest. 40. n. 287. & seqq.*

23 Quartus casus est, quando Pensionarius egit ad vtrumque, nempe ad solutionem pensionis, & simul ad Regressum: Et hoc casu attendenda sunt verba sententiæ; Aut enim Iudex pronunciauit super altero ex duobus, aut super nullo; quod idem est, cum vnum veniat in consequentiam alterius. Si super nullo, videtur de rigore iuris protestationem iuuare Pensionarium, vt per receptionem pensionis sibi non præiudicet in petitione Regressus, tamen ex æquitate ab illo excludendus est per receptionem pensionis præteriti temporis; quia cum petierit pensionem simul & regressum, per quam omnis mora purgatur, acceptando vnum ex duobus petitis, alteri renuntiasse videtur. Et istam distinctionem inter pensionem præteriti temporis, & futuri, considerat Gambar, *lib. 6. num. 491. & 492.* sequitur Barbof. *in dicta praxi exig. pension. quest. 10. num. 12. circa finem.*

24 Sed si Iudex super vtroque pronunciauerit, videlicet tam super solutione pensionis, quam super Regressu; tunc Pensionarius recipiendo pensionem, siue cum protestatione, siue sine ea, sibi non præiudicat, quominus post receptam solutionem possit intentare Regressum, quia imputandum est debitori pensionis, cur vsque ad sententiam perseuerauerit, & moram congruo tempore per effectuale solutionem non purgauerit: & hoc siue agatur de pensionibus præteritis; siue de futuris, cum per sententiam, à qua non fuit appellatum, titulus possessoris iam fuerit resolutus & consolidatus in persona Pensionarij: collatio quippe vigore Regressus, ab initio per Papam reseruati, censetur facta Pensionario, vt ex tunc, propter moram Titularis: vt per Achill. de Grass.

decis. 7. n. 4. de renunciat. † neque consensus Pensionarij potest mederi iacturæ & amissioni iuris ipsius Titularis, cum per sententiam in iudicatum transactam fuerit quæsitum irrevocabiliter ius Pensionario, quod ab eo auferri, & ad Titularem transire non potest sine noua Pontificis concessione: Gambar. *d. lib. 6. de Legato, n. 484.* † Dixi, si sententia transitum fecerit in rem iudicatam: quia si illa esset per appellationem suspensa, ius non esset quæsitum Pensionario irrevocabiliter, & per consequens Titularis posset sine noua Pontificis concessione ad suum beneficium reuerti; vt patet ex notatis *in addit. ad Burat. decis. 528. num. 5. et sequæ ad finem.*

Et ex supradictis colligitur responsio ad iura in principio huius Quæstionis adducta, quæ debent explicari iuxta distinctionem & varietatem casuum superius in discursu explicatorum; nempe vt locum habeant ex æquitate Canonica. Item nec locum habeant, quando recipiuntur pensiones temporis futuri, & iuxta alias declarationes superius adductas. Et omnibus bene satisfacit in terminis emphyteutæ Amic. *de iur. emphyt. q. 33. num. 9. & seqq.* † Et hanc differentiam inter recipientem pensiones præteriti temporis, & futuri, agnoscunt DD. de emphyteusi loquentes, veluti Gratianus *discept. 152. num. 12. & seqq.* Cald. *de extinct. emphyt. lib. 4. cap. 11. num. 16.* Trentacinq. *lib. 3. tit. de iur. emphyt. resolut. 4. sub num. 4.*

Aduertendo, quod nulla hic debet fieri differentia inter petentem, & recipientem pensiones; Gratian. *dicto cap. 152. n. 21.* Blancard. *in notis ad Amed. de laudem. nota 1.* Hodierna ad Surd. *decis. 6. num. 11.* † Quomodo autem concipienda sit protestatio, vt recipiens pensiones sibi non præiudicet, videri potest apud Hodiern. *dicta decis. 6. num. 14. & 15.* vbi dicit quod Dominus directus (quod & ad Titularem adaptari debet,) faciat protestationem, quod percipit pensiones tanquam fructus rei suæ, & vti ab iniusto detentore solutas.

Aduertendum etiam est, quod si procurator Pensionarij exegerit pensionem, non præiudicat Domino, nisi habeat speciale mandatum; *l. contra iuris, §. fin. ff. de pact. l. si quis delegauerit, ff. de nonat.* Quod intelligendum est, nisi Dominus pensionem solutam procuratori non restituerit postquam sciuit, quia tunc factum procuratoris ratum habuisse videtur: Bartol. *in leg. quo enim, §. 1. ff. rem rat. haberi, Ruin. consil. 151. numero 12. versic. insuper, & numero 13. vol. 1. Mantio. de tacit. conuent. lib. 22. tit. 33. num. 9. & 10.*

C A P V T XLVIII.

ARGVMENTVM.

AV S A M Regressus tanquam præiudicialis, in primis & ante omnia tractandam esse maximè quando in concessione pensionis adest illa clausula, *quod de nullitate dici non possit, &c.* Et quæ sit illius clausulæ efficacia? Quid si opponatur de notorio defectu intentionis Papæ? Sed quod tunc intentari possit iudicium spolij demonstratur, tam contra primum, quam contra secundum resignatarium. Hæc autem causa spolij est priuilegiata, adeo vt ab ea reiiciantur omnia quæ titulum, vel proprietatem respiciunt: quamvis hæc actio non competat Tertio nouam pensionem obtinenti super eodem beneficio post primam extinctam, non obstante subrogatione, & alii s

130 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

aliis clausulis prægnantibus. Spolium competit, si opponatur nullitas resignationis, dummodo actor habeat titulum coloratum: Ex ex quibus titulus coloratus dicatur? Denique agitur de appellatione à Declaratoria Regressus, vel Excommunicationis.

SVMMARIVM.

- 1 In iudicio Regressus requiritur sententia illius canonizatoria, & hac questio est præiudicialis.
- 2 Qua sit via illius clausula appositæ in rescripto pensionis, quod de illius nullitate dici non possit.
- 3 Exceptio de iure valida aduersus pensionem admittitur, non obstante quod in rescripto fuerit dictum, quod de nullitate dici non possit.
- 4 Regressus excluditur si constet de notorio defectu intentionis Papa.
- 5 Sed hoc casu datur remedium actionis spolij favore resignantis.
- 6 Actio spolij datur contra resignatarium resignatary.
- 7 Intentato per resignantem spolio aduersus Pensionarium, non possunt contra illum opponi exceptiones requirentes altiore indagine.
- 8 Spoliatus non tenetur respondere Pensionario nullitatem alleganti.
- 9 Hoc tamen spolij remedium non competit Tertio Pensionario, qui nunquam possedit, si pensio iam extincta illi data fuerit.
- 10 Remedium spolij non datur Titulari qui possessionem non accepit, & Literas non expedivit.
- 11 Ampliatur hoc ut procedat non obstantibus clausulis prægnantibus, quando pensio noua fuit creata super beneficio pleno.
- 12 Actio spolij non datur Tertio, ad cuius favorem noua pensio fuit concessa, quamvis fuerit subrogatus in ius & locum illius, cui prima pensio debebatur.
- 13 Quando Resignatarius agit ad nullitatem pensionis, tunc oritur certum & verum spolium, quod continet restitutionem possessionis, & fructuum.
- 14 Is, cui pensio reservata debetur, non agit spolio, nisi habeat titulum coloratum.
- 15 Defectus tituli non nocet reservatario pensionis, nisi probetur per confessionem, vel per rem indicatam.
- 16 Resolutiones Rota non probant rem indicatam, nisi etiam producat: sententia in consequentiam illarum lata.
- 17 Is qui sibi pensionem reservavit ad fundandum spolij iudicium, dicitur habere titulum coloratum, qui concessus fuit ab eo qui auctoritatem habebat illum concedendi.
- 18 Qui passus est de nullitate cognosci, sibi præiudicat in actione spolij, si per probationes titulus fuerit discoloratus.
- 19 Vitius est intentare actiones executivas pro obtinenda pensionis solutione.
- 20 Sententia simpliciter prolata canonizatoria Regressus admittit appellationem tam suspensivam, quam devolutivam.
- 21 Quando non fuit actum ad canonizationem simplicem Regressus, sed actum fuit executive vigore Literarum, aut iudicio spolij, attendenda sunt verba sententia, ut sciatur an sit locus appellationi.
- 22 Si petatur, debitorem pensionis declarari excommunicatum ob non solutionem pensionis, non datur hoc casu appellatio suspensiva à Declaratoria excommunicationis.

- 23 Quando Appellatio præcedit sententiam excommunicationis, executio aduersus Pensionarium suspenditur, & sententia contra eum lata, declaratoria excommunicationis, est nulla.
- 24 A sententia excommunicationis quibus casibus appellari possit, vel non, remissum.

Notandum est circa hanc materiam Regressus, quod Causa Regressus est præiudicialis actioni intentatæ super reductione pensionis, illamque absorbet: nam eo ipso quod resignatarius non vult solvere pensionem promissam, vel contraueniens pacto inito, illius reductionem petit, locus est Regressui & consolidationi iuris in persona resignantis, canonizato in primis Regressu per sententiam: & sic Causa Regressus tanquam præiudicialis impedit processum causæ nullitatis, vel reductionis; iuxta l. fin. C. de ord. cognit. Martia de Claus. cap. 278. num. 4. Gratian. de sepr. forens. cap. 617. n. 35.

Et hoc potissimum locum habet, quando in rescripto pensionis reservatæ adiecta fuit clausula, & quod de nullitate dici non possit: quæ clausula excludit debitorem pensionis à limine Iudicij, nisi tamen nullitates procederent ex iis, quæ fuerunt expressæ Summo Pontifici; semper enim loquimur de qualitatibus non expressis, & quæ sunt extrinsecæ, dum dicimus excipientem de nullitate, non esse audiendum ad retardandum Regressus effectum; Felin. in cap. significasti, num. 9. de offic. Deleg. Alexand. conf. 77. num. 16. vol. 3. Mart. dicta claus. 278. num. 2.

Sed hoc intelligitur de exceptione nulla & invalida, non autem de valida & legitima; ideo clausula illa intelligitur de facto, & non de iure, ut probat Paris. de resignat. lib. 6. quest. 3. num. 9. ubi propterea dicit, quod per illam clausulam non excluditur exceptio expressi falsi valoris, & similes: subdit tamen quod illo casu Pensionarius regredi potest ad suum beneficium: quia si resignatio sit nulla, per consequens ius non fuit à resignante abdicatum: ut dicit idem, num. 10.

Similiter eliditur actio Regressus, si opponatur de notorio defectu intentionis Papæ; veluti si narratum esset, pensionem non excedere medietatem fructuum, & manifestè probaretur illius excessus ultra dictam medietatem: Paris. d. lib. 6. quest. 4. n. 7. & 8.

Quamquam illo casu resignans posset intentare iudicium spolij, & eo mediante reintegrari in possessionem sui beneficii: Crescent. decis. 17. de rescript. Mant. decis. 173. num. 1. versic. sed tamen resignans, Rota decis. 631. n. 1. part. 1. recent. Paris. d. lib. 6. quest. 3. num. 10. quos citat & sequitur Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 40. num. 275. Idque siue agatur contra primum resignatarium, siue contra illius successorem, quia conditio sub illa clausula, non aliter, &c. adiecta resignationi, etiam successores in beneficio afficit pro conseruatione iuris ipsius resignantis; Paris. de resignat. lib. 6. quest. 3. num. 18. Rota dicta decis. 631. num. 2. part. 1. recent. Et supponendum est, quod ista Causa spolij est privilegiata, & ante omnia spoliatus est restituendus: cap. literis, de restitu. spoliar. nec potest exceptio in hoc iudicio opponi, quæ altiore requiratur indaginem, Menoch. Recuper.

Tract. de Pension. Eccles. Cap. XLVIII. 131

- per. possess. remedi. 1. num. 21. & per consequens causa Regressus est in primis iudicanda, & cano- nizando; quia agitur de restituendo spoliatum ad suum beneficium, qui non aliter resignasset, nisi habita solutione integra suae pensionis, vel regres- su ad suum beneficium. † Neque tenetur resi- gnans respondere super nullitate pensionis, aut illius reductione, quia spoliatus non tenetur res- pondere spoliatori super causa principali: Verall. *decis. 171. part. 3.*
- 9 Verum ista actio spoliij non competit illi qui nunquam beneficium possedit, veluti si alicuius fauore fuisset reservata pensio 100. ducatorum su- per aliquo beneficio, & ille consensisset extinctio- ni, & deinde Summus Pontifex eandem pensio- nem assignasset cuidam Tertio, sanè Tertius iste non posset spoliium intentare, cum nunquam pos- sederit, & deficiat vnum ex spoliij extremis, nem- pe possessio anterior actoris: Rota post tractatum Postij de manutenend. *decis. 313. num. 16. ex regula l. decem, & ibi Bartol. & alij DD. ff. de verbor. obligat. repetita in recent. decis. 287. n. 18. part. 5.*
- 10 † vbi dicitur, Regressum illi non competere qui beneficij possessionem non accepit, & Literas non expedit, si ante captam possessionem, & Lite- rarum expeditionem iuri suo reservata pensione renunciauit.
- 11 Quod procedit, non obstante quod pensio huic Tertio reservata fuerit cum omnibus clausulis, exemptionibus, & decretis, prout fuerat reserva- ta primo Pensionario; quia Primo, qui benefi- cium possidebat, bene poruit ex stylo Datariae Regressus reservari, non item huic Tertio qui nunquam beneficij possessionem adeptus est, sed ante eam captam renunciauit, & reservatio cum omnibus clausulis debet intelligi, congrua con- gruis referendo, & suppositis habilibus; non au- tem fauore illius Tertij, qui incapax erat Regres- sus: quæ tamen non eodem modo procedunt in translatario, vt suo loco dictum est.
- 12 Similiter nihil, quoad concedendum Regres- sum, operatur clausula subrogationis in ius & lo- cum resignantis: Quia subrogatio non censetur completi iura diuersa, & in quibus diuersa vi- get qualitas: Gratian. *discept. forens. 848. n. 28. Rota in Taurinens. pensionis 29. Maij 1643. coram D. Dunozet. num. 4.*
- Et per consequens ille, ad cuius fauorem re- servata fuit pensio super beneficio iam pleno, non potest vt iure Regressus, cum nunquam benefi- cium illud possederit: Rota dicta *decis. 287. n. 18. part. 5. recent. & in alijs decis. superius allegatis, & apud Zach. de obligat. Camer. decis. 249. n. 12.*
- 13 Et supradicta omnia confirmantur ex iis, quæ alias decidit Rota apud Garf. in tract. de benefic. *part. 1. cap. 5. num. 514.* vbi dicitur, quando Resi- gnatarius agit ad nullitatem pensionis impositæ fauore resignantis suum beneficium, cum clausulis consuetis, tunc adesse verum spoliium, quod continet restitutionem possessionis, & fructuum, dam- norum & interesse, & sic datur tam actio, quam exceptio spoliij, iuxta notata in cap. 1. de restitut. spoliat. in 6. † Nam certum est, quod resignans sub illa conditione solutionis pensionis, & non alias, non adimpleta conditione, habet actionem spoliij, dummodo habeat titulum coloratum; Put. de restit. spoliat. *decis. 14.* † contra quod spoliium dato titulo colorato non potest opponi de defectu ipsius tituli, nisi probetur per confessionem Par- tis, vel per rem iudicatam: non enim dicitur ex-

ceptio notoria nisi probetur illo modo, vt pro- bat Additio ad Gregor. *decis. 107. num. 3. Burat. decis. 360. num. 7.* † adeo vt non sufficiat produce- re resolutiones Rotæ, nisi etiam producatur sen- tentia in vim talis resolutionis lata; quod notan- dum est, cum etiam in Rota Auenionensi scriban- tur in Libro ad hoc destinato conclusiones Rota- les, quæ non probant rem iudicatam, nisi simul producatur sententia in executionem illius re- solutionis lata; vt aduertit Burat. *decis. 158. n. 8.*

Titulus autem coloratus dicitur in hoc spoliij iudicio, quando prouiso fuit obtenta ab eo qui habebat potestatem conferendi, quamvis illa prouiso impugnetur de nullitate, vel subreptio- ne, Pute. *decis. 76. in correct. lib. 1. Burat. decis. 33. num. 3. & decis. 48. num. 3.* & licet titulus fiat dif- coloratus quando prouiso est notoriè subrepti- tia, vt per Addent. in dicta *decis. Buratti 48. n. 16.* quia titulus notoriè infectus nullum tribuit colo- rem; Rebuff. *consil. 188. num. 3. Gomef. ad regul. de Triennali, quest. 33. num. 1. Gregor. decis. 500. num. 11.* † Tamen hoc non procedit nisi quando nullitas, vel subreptio est notoria per confessio- nem Partis, vel per rem iudicatam; vel quando spoliatus passus est excipi de subreptione, admitti articulos ad illius probationem, & fieri probationes, & de illa cognosci; tunc enim censetur renuncia- se priuilegio spoliij: vt per Burat. *decis. 127. n. 16.* † Et patet ex supradictis vtilius esse in casu prædi- cto intentare actionem spoliij, & executionis Lite- rarum, quam iudicium Regressus, quia non est lo- cus appellationi suspensivæ, quando in sententia Iudex solam considerauit executionem Literarum Apostolicarum, & non processit per viam decla- rationis pœnæ: quod fusiùs exponit Lotter. de re benefic. *lib. 1. quest. 40. num. 277.* vbi ponit sequen- tes conclusiones.

Prima, quando agitur simpliciter ad obtinen- dum Regressum propter non solutam pensionem: & hoc casu dicit sententiam esse appellabilem, cum Regressus sit odiosus & detur in pœnam pro- teritiæ debitoris, cuius declaratio fieri debet per sententiam, à qua sententia canonizatoria Regres- sus datur appellatio, maxime quia debitor pensio- nis potest allegare iustas excusationis causas.

Secunda, quando agitur ad Regressum ob in- tentatam nullitatem pensionis, aut illius reductio- nem, distinguit vtrum fuerit actum ad nullitatem pensionis, vel ad reductionem: sed hic casus huius secundæ conclusionis non potest resolui nisi secū- dum verba sententiæ, aut formam intentandæ actio- nis: si enim actū fuerit iudicio possessorio, causa appellationis non admittitur nisi cum clausula, *sine retardatione solutionis pensionis*, si verò Pensionarius non sit in possessione exigendi, & Titularis oppo- nat de nullitate, aut reductione, actor sine dubio in- tentabit iudicium executiuum vigore Literarum Apostolicarum, & per consequens appellatio non committetur nisi cū clausula, *sine retardatione solutio- nis pensionis*: sed si tanquam spoliatus agat ad Re- gressū, & actionē spoliij intenter, reicietur reus ab exceptione nullitatis, vel reductionis, tanquam re- quirante altiorē indaginem, vt sæpè dictum fuit, & sic non retardabitur executio nisi quādo actor sim- pliciter petiit Regressum ad beneficiū: quod copio- sius explicabitur in cap. particulari, dum tractabitur de commissione concedenda cum clausula, *sine re- tardatione solutionis pensionis*. † Hoc addit, quod si peratur, debitorem pensionis declarari excommuni- catū, à sententia excommunicationis declaratoria

non

132 Petri Francisci de Tonduti Sanlegerij

non dabitur appellatio suspensiva; Lotter. loco citato, lib. 1. quest. 40. num. 281. quod fusè exponit Scacc. de appellat. q. 17. limit. 22. num. 1. & seqq.

23 Quod tamen locum non habet, quando appellatio præcedit sententiam excommunicationis, tunc enim habet effectum tam suspensivum quàm devolutivum: cap. dilecti, de appell. c. licet, de sententia excomm. in 6. cap. præterea 40. de appell. Sanch. consil. moral. lib. 3. c. unic. dub. 32. n. 2. 17. Præterea datur appellatio suspensiva à sententia excommunicatio-

nis, si lata fuerit propter non partitionem præcepto sub illius comminatione facto, Salgad. de Reg. pro. rect. p. 2. cap. 5. n. 18. per text. in d. c. dilecti, § 2. & ibi Abb. de appell. quia si Iudex hoc casu procedat ad sententiam declaratoriam excommunicationis in spretum appellationis, talis sententia nulla est, Farinac. q. 101. n. 70. † qui super hac quæstione appellationis ab excommunicationis sententia adduc- 24 dus est, cum totam materiam exponat cum suis declarationibus, dicto cap. 101. num. 66. & seqq.

CAPVT XLIX.

ARGVMENTVM.

Uæ remedia prodita sint aduersus beneficiarium pensionis solutioni non satisfaciens, tam per viam mandati executivi quàm per viam sententiæ declaratoriæ censurarum? Qui termini substantiales secundum solum Curia Romanæ sint seruandi? Aut etiam si agatur de executione aduersus obligatos in forma Cameræ ad solutionem pensionis? De Executoribus, & Sub executoribus; & de Iudicibus ordinariis. Quæ sit forma processus fulminati, & executionis in vim illius, nec non sententiæ declaratoriæ censurarum? Quando deputari possit sub-executor non constitutus in Dignitate Ecclesiastica? Quando duret Executorum facultas? Et quando per illorum deputationem suspendatur Iurisdicctio Ordinariorum quoad executionem pro solutione pensionis? Aliæque multa notabilia circa hanc materiam exponuntur.

SVMMARIVM.

- 1 Terminii substantiales obseruandi in iudiciis summarijs, aut alijs, qui sint? Et quod non sint obseruandi quando pensio petitur per viam mandati executivi.
- 2 Qui sint termini ex stylo Rota in iudicijs petitionis pensionis regulariter obseruandi.
- 3 Terminii illi quatuor quandoque omitti possunt.
- 4 Auditor Camera contra beneficiarium, aut illius fideiussores absentes pro pensione obligatos cum obligatione Camerali procedit per audientiam contradicctarum.
- 5 Non obstante deputatione certi Executoris, procedi potest coram Iudice ordinario ad petendam pensionis solutionem.
- 6 In causis extra Curiam intentatis, Ordinarius adiri potest pro obtinenda pensionis solutione, qui procedet non tanquam Executor, sed in vim sua Iurisdicctionis ordinaria.
- 7 Papa deputando certos executores pro pensione, videtur ad se causam executionis auocare.
- 8 Quando deputatio Executoris pro pensione facta fuit per Papam Motu proprio, non potest Iudex ordinarius, aut alius quàm deputatus adiri.
- 9 Virtute Clausule, ceterum: adiri potest alius sub-executor, si deputatus in Literis non possit exequi.
- 10 Quæ sit illa Clausula, ceterum: & quibus verbis concipiatur.
- 11 Sub-executorem non posse exequi contra bona illius qui pensionis debitor est, nonnulli existimant. Sed contra, num. 12.
- 13 Executor vigore Literarum pro pensione debet esse in Dignitate Ecclesiastica constitutus; & quis sit talis?
- 14 Fallit quando agitur de eo cui mera executio committitur.
- 15 Litera pensionis debent exhiberi Auditori Camera: Quid de subdelegato vigore dictæ clausule, ceterum.

- 16 Quibus comminationibus utendum sit coram Delegato, vel subdelegato, pro partitione Literarum.
- 17 Quomodo differat processura quæ sit contra consentientem pensioni; & quæ contra non consentientem?
- 18 Forma sententiæ quæ proferri debet contra Titularem non soluentem pensionem.
- 19 Quomodo procedendum sit contra successorem in beneficio, pro consequenda solutione pensionis.
- 20 Forma fulminandi processum executorialem per Executorem Apostolicum contra Titularem deficientem in solutione pensionis.
- 21 Forma compellendi debitorem pensionis in vim processus fulminari.
- 22 Executor non potest prauindicare Pensionario, quantvis se incompetentem pronunciet: quod secus est in Delegato.
- 23 Tandiu durat potestas Executoris quandiu durat Gratia donec fuerit executioni demandata.
- 24 Quando agitur de actu reiterabili facultas Executoris non finitur in primo actu.
- 25 Post finitam executionem si contradicctor compareat, debet adire Iudicem ordinarium, non autem Executorem.
- 26 Dum agitur de actu reiterabili, Executor adiri potest etiam post annum.
- 27 Secus est quando agitur de actu non reiterabili, etiam si Executor nulliter processerit.
- 28 Clausula, defendant inductum, & faciant illi de fructibus responderi: facit ut Executor possit procedere etiam post captam executionem, illamque semel factam.
- 29 Contra contumacem in parendo dantur Aggravatoria.
- 30 Executoriales conceduntur in istis partibus quæ respectu urbis Roma dicuntur Ultramontanæ.
- 31 Quæ sit differentia inter executoriales, & mandata executina.